

2008/00486
Hof Arnhem

AWR 16
Wet IB 2001 3.151

Ontbreken herzieningsbeschikking leidt tot vernietiging navorderingsaanslag

Toelichting minister van 15 maart 2010 nr. DGB 2010-1153, n.a.v. uitspraak Hof Arnhem van 2 februari 2010, nr. 2008/00486, jaar 2002

A voerde € 1 327 919 aan hypotheekrente op in haar aangifte, door per abuis centen als euro's aan te merken. Zij deed digitaal aangifte waarbij centen worden omgezet in euro's. Hierdoor ontstond een negatief inkomen in box 1 van € 1 294 649. De aangifte is overeenkomstig de fout afgehandeld en er werd een verliesbeschikking afgegeven tot laatstgenoemd bedrag. Degene die de achterwaartse verliesverrekening moest toepassen, merkte de fout op waarna aan A, met haar instemming, een navorderingsaanslag over 2001 werd opgelegd. Daarbij werd het verlies gewijzigd in een positief inkomen en werd rekening gehouden met het juiste bedrag aan hypotheekrente. Echter, verzuimd werd om het eerder vastgestelde verlies uit het computersysteem te verwijderen zodat dit, ten onrechte, werd verrekend met latere jaren. Daarom zijn navorderingsaanslagen over de jaren 2002 t/m 2004 opgelegd. De vraag is of dat terecht is.

Volgens A is geen sprake van een schrijf- of typefout dan wel een daarmee gelijk te stellen vergissing. Het gaat om een door de Belastingdienst bewust gekozen werkwijze waarbij fouten die daaruit voortvloeien voor zijn rekening komen. De inspecteur stelt dat geen sprake is van een bewust gekozen werkwijze maar van het domweg vergeten om het bedrag van het eerder vastgestelde verlies uit het computersysteem te verwijderen. Het feit dat er wél voor is gezorgd dat geen achterwaartse verrekening kon plaatsvinden, wijst er op dat geen sprake is van onjuist inzicht in feiten of recht.

Hof

Nadat de rechtbank A in het gelijk had gesteld, oordeelt het hof in hoger beroep dat het gaat om een incidentele vergissing die gelijk te stellen is met een schrijf- of tikfout. In een geval als dit verschijnt op het beeldscherm van de behandelaar immers een melding dat nog een aanvullende handeling moet worden verricht. Daarbij wordt niet vermeld welke handeling het betreft (het aanpassen van het bedrag van het te verrekenen verlies) en de handeling is hier bij vergissing achterwege gebleven. Volgens het hof is er dan ook geen sprake van een onzorgvuldige werkwijze met beperkte controle. Echter de navorderingsaanslagen moeten toch worden vernietigd omdat de daarvoor noodzakelijke beschikking tot herziening van het verlies over 2001 nooit is afgegeven. Het hof treedt bij deze beoordeling niet buiten de omvang van het voorgelegde geschil. Binnen de reikwijdte van de toetsing of de inspecteur mocht navorderen, past het de rechter namelijk om te beoordelen of een herzieningsbeschikking is genomen, hoewel dit argument niet met zoveel woorden door A is aangevoerd ter onderbouwing van de beroepsgrond.

De minister heeft laten weten dat hij afziet van beroep in cassatie. Ter toelichting merkt het volgende op.

In het arrest van 1 april 2005, nr. 40 321, BNB 2005/196*, is beslist dat een eenmaal bij beschikking vastgesteld verlies voor verrekening vatbaar blijft zolang de desbetreffende beschikking niet is herzien bij een beschikking als bedoeld in art. 51a, derde lid, Wet IB 1964, en dat zonder een herziening als zojuist bedoeld een verrekening van dat verlies niet door middel van navordering ongedaan kan worden gemaakt. In het onderhavige geval is sprake van een situatie waar geen beschikking tot herziening van het verlies als bedoeld in (inmiddels) art. 3.151, vierde lid, Wet IB 2001 is afgegeven. Terecht oordeelt het hof dat onder dergelijke omstandigheden verrekening van het verlies niet door middel van navordering ongedaan kan worden gemaakt. Het hof is van oordeel dat dit standpunt in hetgeen A heeft aangevoerd besloten ligt. Dit oordeel is voorbehouden aan het

hof. Ik acht het niet onbegrijpelijk. Art. 8:69 Awb biedt het hof ook enige ruimte op dit punt.

In zekere zin ten overvloede oordeelt het hof dat sprake is van een incidentele vergissing die gelijk te stellen is met een schrijf- en tikfout. A heeft vanwege het vermoeden dat de aanslagen onjuist waren diverse malen schriftelijk en telefonisch contact opgenomen met de Belastingdienst. Daarbij is haar telkenmale bericht dat de aanslagen juist waren. Het hof is van oordeel dat dan de fout redelijkerwijs niet kenbaar was voor A. Dit laatste oordeel acht ik niet juist. Juist omdat een fout kenbaar was, heeft A contact opgenomen met de Belastingdienst. Dat haar verzekerd is dat de aanslagen juist waren, neemt het onderkennen van de fout niet weg.